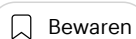


**Maarten Mostert.****Maarten Mostert** Interview

De cello is in Nederland geëmancipeerd dankzij de Cello Biënnale

Voor artistiek directeur en oprichter Maarten Mostert wordt het zijn tiende Cello Biënnale. 'Alle grote cellisten komen hier spelen zonder zich zorgen te maken om hun gage.'

Peter van der Lint 25 oktober 2024, 13:18

Bewaren



Delen

Natuurlijk zijn er zo vlak voor de tiende editie van de Cello Biënnale te beginnen. Zo kan publiekslieveling Mischa Mostert niet komen. Die zit middenin een revalidatieproces na een bacteriële infectie. “Maar”, verzekert artistiek directeur Mischa Mostert, “we hebben in Gary Hoffman een meer dan waardige vervanger kunnen vinden.”

[Info](#)

Advertentie

Wilt u elke dag de Middag nieuwsbrief van Trouw ontvangen via e-mail?

Verstuur

De tiende editie van het cellofeest heet trots *Tien*. En trouwens, Mischa Mostert zijn op zijn kindje, dat uitgegroeid is tot een fes... mensen naar uitkijken. “Ik wilde in 2006 groots beginnen, een voorbeeld stellen. We waren het eerste serieuze festival in het nieuwe Muziekgebouw aan ’t IJ – negen dagen lang cellomuziek en cellisten. Achteraf gezien was het best een gok, en het was natuurlijk vreselijk geweest als ik tegen zo’n grootheid als Natalia Gutman had moeten zeggen: ‘Sorry, het gaat toch niet door want er zijn te weinig mensen’.

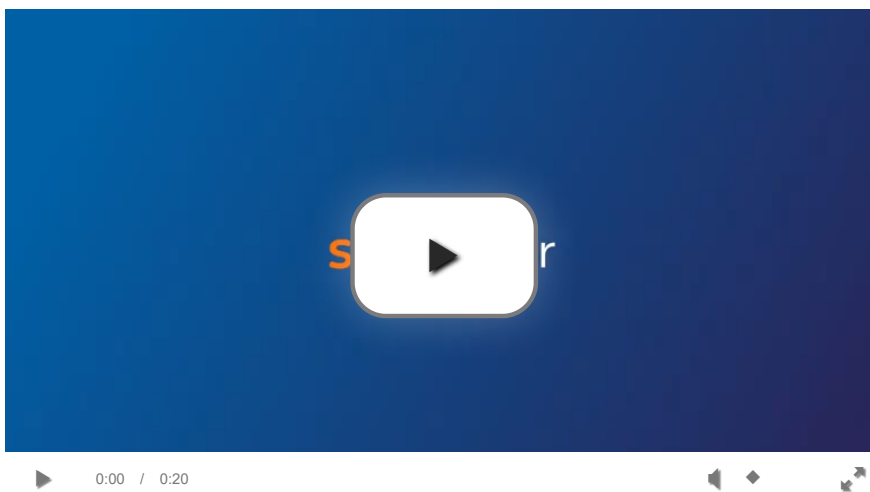
“Het geheim van het succes was – en is – de combinatie van de plek en het instrument. En de mix van goede mensen en cellisten. Vanaf het begin hing er een goede sfeer en was er een enthousiast publiek. Trouwe volgers die elke twee jaar terugkomen. Cellisten die ik benaderde twijfelden eerst wel, en dat was terecht. Maar inmiddels komen alle grote namen hier spelen zonder zich zorgen te maken om hun gage, want de hoofdprijs kunnen wij niet betalen. Vanwege de sfeer, en omdat ze hier veel collega’s kunnen zien en spreken.”

De grote afwezige Yo-Yo Ma

“Ja, er bleven in al die jaren zeker wensen on vervuld. Zo vind ik de Britse Steven Isserlis de mooiste cellist die er is. Maar hij wil niet komen. Hij haat festivals als deze en vergelijkt ze met een *beauty contest*. Heel jammer. En de andere grote afwezige hier is Yo-Yo Ma. Het is me nooit gelukt om hem naar de Cello Biënnale te krijgen. Ik ken hem goed, want ik regelde in het verleden masterclasses voor hem. Maar inmiddels gaat het contact via zijn agent, en spreek ik hem niet meer persoonlijk. We hebben hem zelfs de Anner Bijlsma Award aangeboden, een prijs die we in 2014 bij de 80ste verjaardag van Anner Bijlsma in het leven riep. Maar Yo-Yo Ma heeft de prijs

komen, en dat vond zijn management, ondanks beloftes van Yo-Yo's kant waarschijnlijk niet lucratief genoeg.

Advertentie



“Voor wij met de Cello Biënnale begonnen, bestond er in Manchester een cellofestival onder leiding van de Amerikaanse cellist Ralph Kirshbaum. Dat hield er een jaar na onze eerste editie mee op. En in Duitsland had je het Kronberg Academy Festival voor cellisten, maar dat werd in 2007 een festival voor alle strijkers. Dus we zijn best wel uniek ja.”

Nationaal Cello Concours

“Toen ik zelf op het conservatorium cello studeerde, was ik jaloers op het Oskar Back Concours voor violisten. Voor cellisten bestond zoiets in Nederland niet. Ik dacht toen al wel dat als ik ooit een concours zou starten het wel veel leuker zou moeten zijn. Het Nationaal Cello Concours is daarom ingebed in de Cello Biënnale waardoor de scherpe randjes van een concours toch iets naar de achtergrond verdwijnen. We merken dat het aandeel Nederlandse cellisten dat aan het concours meedoet minder wordt. Op het Conservatorium van Amsterdam is er dit jaar maar één Nederlandse cellist aangenomen. Dat heeft natuurlijk alles te maken met het verdwijnen van de muziekscholen in Nederland. Ik had nooit cello gespeeld als er geen muziekscholen waren geweest. We bevinden ons in een linke situatie.”

In 2018 maakte cellist Klaus Mäkelä als 21-jarige zijn Nederlandse debuut als dirigent op de Cello Biënnale. Hij dirigeerde het Antwerp Symphony Orchestra in twee wereldpremières van Wim Henderickx en Brett Dean. Nu nog een keer Mäkelä als cellist?

Advertentie

wereldpremières inderdaad. In tien festivals hebben we echt wat toegevoegd aan het repertoire. Niet zomaar eendagsvliegen, want als je voor subsidie voor een opdracht in aanmerking wil komen, vraagt het Fonds Podiumkunsten garanties voor een tweede of derde uitvoering. Dat lukt ons, ook door de samenwerking met November Music in Den Bosch. Ik hou intens veel van muziek, ook van niet-klassieke muziek. Het maakt me zo gelukkig. Maar ik heb als cellist nooit in mijn eigen festival meegespeeld, nee. Ik ben geen Janine Jansen of Liza Ferschtman.

“De cello is dankzij de Biënnale in Nederland geëmancipeerd, is gemeengoed geworden, en hoeft niet meer zo te concurreren met de voor de hand liggende solo-instrumenten als viool of piano. Op de eerste edities hoorde je nog wel eens in de wandelgangen: ‘Eigenlijk best een mooi instrument die cello’. Dat woordje ‘eigenlijk’ hebben we laten verdwijnen.”

De Tiende Cello Biënnale in het Muziekgebouw aan 't IJ begint op donderdag 31 oktober en duurt tot en met zondag 10 november. Info: cellobiennale.nl



Help ons door uw ervaring te delen: [Feedback geven](#)

Ook interessant voor u

Op basis van bovenstaand artikel

Trump kondigt importheffingen aan. Aandelen kelderen



Coalitie redt minister Faber, de deuken zijn voor de premier



Analyse

Veroorzaakte geldnood de problemen van toeslagenouders? De rechter weet het niet, Mariëtte Hamer wel

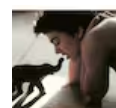


Thomas van Aquino's schedel is op wereldtournee: in de auto van Heiloo naar Utrecht



Beeldboek

Fotograaf Michiel Hendryckx brengt ode aan de 'kwetsbaarste aller emoties': de verwondering



Ochtend nieuwsbrief

Schrijf u in en ontvang iedere ochtend een overzicht met de belangrijkste stukken uit de krant.